

## VLAAMSE OVERHEID

N. 2009 — 3253

[C — 2009/35861]

**24 JULI 2009. — Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 27 maart 2009 houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut**

De Vlaamse Regering,

Gelet op het decreet van 27 maart 2009 houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut, artikelen 7, tweede lid, en 8;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, verleend op 14 mei 2009;

Gelet op advies 46.735/1 van de Raad van State, gegeven op 11 juni 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Na beraadslaging,

Besluit :

**Artikel 1.** In dit besluit wordt verstaan onder :

1° het decreet van 27 maart 2009 : het decreet van 27 maart 2009 houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut;

2° de maatregel : de gebruiksbeperking ten gevolge van de bestemmingswijziging, vermeld in artikel 3, 2°, van het decreet van 27 maart 2009, de overdrukken, vermeld in artikel 3, 3°, van het decreet van 27 maart 2009, en de door de Vlaamse Regering opgelegde erfdiensbaarheden tot openbaar nut, vermeld in artikel 5 van het decreet van 27 maart 2009;

**Art. 2.** § 1. De gebruikerscompensatie, vermeld in artikel 3, 7°, van het decreet van 27 maart 2009, is gelijk aan het verschil tussen de financiële minwaarde van een landbouwperceel na de instelling van de maatregel en de financiële minwaarde van een landbouwperceel voor de instelling van de maatregel.

De financiële minwaarde van een landbouwperceel wordt berekend door de financiële minwaarde per hectare, vermeld in paragraaf 2, te vermenigvuldigen met de oppervlakte van het perceel waarop de maatregel wordt ingezet in hectare.

§ 2. De financiële minwaarde per hectare wordt berekend als volgt :

1° voor een gebruikswaardedaling die kleiner is dan of gelijk is aan het eindgebruik : de financiële minwaarde (euro/ha) = kosten van het alternatief (euro/ha) + [genotsderving (euro/ha) + kapitaalsderving (euro/ha)] × de gebruikswaardedaling (procent) / eindgebruik (procent);

2° voor een gebruikswaardedaling die groter is dan het eindgebruik en kleiner is dan de gebruiksstopzetting : de financiële minwaarde (euro/ha) = [kosten van het alternatief (euro/ha) + genotsderving (euro/ha) + kapitaalsderving (euro/ha)] + diverse schadeposten (euro/ha) × [de gebruikswaardedaling (procent) - eindgebruik (procent)] / [gebruiksstopzetting (procent) - eindgebruik (procent)];

3° voor een gebruikswaardedaling die gelijk is aan of groter is dan de gebruiksstopzetting : de financiële minwaarde (euro/ha) = genotsderving (euro/ha) + kapitaalsderving (euro/ha) + diverse schadeposten (euro/ha).

De gebruikerscompensatie wordt bepaald op basis van de geschiktheid van het perceel voor de verbouwde teelt in vergelijking met een gemiddeld landbouwperceel van de streek. Bij de bepaling van de gebruikerscompensatie wordt rekening gehouden met alle relevante factoren, zoals de bodemgesteldheid, de drainageklasse, het overstromingsregime, de intensiteit van de teelt en het bedrijf, de geldende reglementaire gebruiksbeperkingen, zoals bemestingsnormen, en de al toegekende gebruikswaardedaling van het perceel. Voorts wordt bepaald in hoeverre de verbouwde teelt combineerbaar is met de maatregel. Voor de toepassing van dit lid wordt onder verbouwde teelt verstaan het gemiddelde van de teelten die door de gebruiker op het perceel zijn verbouwd gedurende de laatste vier jaar voor de instelling van de maatregel op het perceel. Als de gebruiker het perceel niet in gebruik had gedurende de laatste vier jaar voor de instelling van de maatregel op het perceel, wordt alleen rekening gehouden met de teelten die de gebruiker op het perceel in kwestie verbouwd heeft gedurende de periode waarin de gebruiker het perceel in gebruik had.

De volgende regels gelden voor de bepaling van de financiële minwaarde per hectare :

1° de kosten van het alternatief omvatten de extra kosten die verbonden zijn aan de alternatieve maatregel in vergelijking met de kosten van de methode die gehanteerd werd voor het recht op gebruikerscompensatie ontstond.

2° de genotsderving bedraagt viermaal de semibrutowinst van de teelt (euro/ha), waarbij de semibrutowinst wordt berekend conform de forfaitaire grondslagen van aanslag uit het Wetboek van de Inkomstenbelasting;

3° onder kapitaalsderving wordt verstaan het bedrijfsverlies aan dieren en materieel, het verlies voor de perceeloppervlakte die aansluit aan de bedrijfszetel, en de bedrijfsontredering van gebouwen, veroorzaakt door de instelling van de maatregel op het perceel (euro/ha);

4° diverse schadeposten zijn posten die niet zijn opgenomen in de genotsderving, namelijk het verlies van de navette, het verlies van nutriëntenemissierechten (euro/ha) en het verlies van grondgebonden productieprijzen, zoals de MTR-rechten en de zoogkoeienpremie;

5° het eindgebruik is de gebruikswaardedaling, waarbij het landbouwgebruik niet meer rendabel is. Het eindgebruik wordt bepaald per bedrijf op basis van de verbouwde teelten en het areaal ervan;

6° de gebruiksstopzetting is de gebruikswaardedaling, waarbij er op het perceel geen landbouwgebruik meer mogelijk is. De gebruiksstopzetting wordt bepaald per bedrijf op basis van de verbouwde teelten en het areaal ervan.

§ 3. De gebruikerscompensatie, vermeld in § 1, omvat ook een vergoeding toegekend voor niet terugverdienbare investeringen. Investeringen die werden gedaan na de begindatum van het openbaar onderzoek over de instelling van de maatregel op het perceel komen niet voor vergoeding in aanmerking.

§ 4. De Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij, kan de kosten van het alternatief en de gebruikswaardedaling na de instelling van de maatregel, vaststellen.

**Art. 3.** § 1. De aanvraag tot gebruikerscompensatie moet binnen een periode van één jaar na de inwerkingtreding van de maatregel, vermeld in artikel 1, 2°, met een beveiligde zending, vermeld in artikel 3, 9° van het decreet van 27 maart 2009, worden bezorgd aan de provinciale afdeling van de Vlaamse Landmaatschappij waar het grootste deel van het perceel is gelegen.

Als de gebruiker een vergoeding kan verkrijgen op grond van andere vergoedingsmechanismen, dan een gebruikerscompensatie, maar die niet binnen een jaar verkrijgt, vangt de vervaltermijn, vermeld in het eerste lid, pas aan nadat de termijn van een jaar is verstreken.

Als de gebruiker een vergoeding verkrijgt op grond van een ander vergoedingsmechanisme dan de gebruikerscompensatie, maar die vergoeding niet afdoende is, vangt de vervaltermijn van één jaar pas aan vanaf de uitbetaling van die vergoeding.

De vervaltermijnen, vermeld in de leden 1 tot en met 3, vangen ten vroegste aan op de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

§ 2. Als er verschillende gebruikers zijn, moet de aanvraag door al de gebruikers worden ondertekend, tenzij de aanvrager een volmacht voorlegt waarbij hij de opdracht krijgt de aanvraag in te dienen in eigen naam en in naam van een andere aanvrager.

§ 3. Bij de aanvraag worden de volgende stukken gevoegd :

1° een plan waaruit blijkt voor welk perceel de gebruikerscompensatie wordt gevraagd en eventueel een situatietekening op een kopie van het stratenplan, met vermelding van de straatnaam of de gangbare plaatsnaam, waaruit blijkt voor welk perceel de vergoeding wordt gevraagd;

2° een bewijs dat de aanvrager op het ogenblik van de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg gebruiker is van het perceel.

**Art. 4.** § 1. De Vlaamse Landmaatschappij waarnaar de aanvraag is gestuurd, gaat na of de gebruiker in aanmerking komt voor een gebruikerscompensatie als vermeld in artikel 3, 7°, van het decreet van 27 maart 2009, en of alle stukken, vermeld in artikel 3, § 3, werden bezorgd.

Als de aanvraag volledig is, wordt de aanvrager daarvan schriftelijk op de hoogte gebracht binnen dertig dagen na de ontvangst van de aanvraag.

Als niet alle stukken werden bezorgd, wordt de aanvraag als onvolledig beschouwd. De aanvrager wordt binnen dertig dagen na de ontvangst van de aanvraag op de hoogte gebracht van de stukken die ontbreken. De aanvrager bezorgt de ontbrekende stukken binnen veertien dagen met een beveiligde zending aan de provinciale afdeling van de Vlaamse Landmaatschappij, vermeld in artikel 3, § 1. De aanvrager wordt binnen veertien dagen na de ontvangst van de ontbrekende stukken ervan op de hoogte gebracht of zijn aanvraag volledig is.

§ 2. Binnen vier maanden nadat de aanvrager op de hoogte is gebracht van de volledigheid van de aanvraag, maakt de Vlaamse Landmaatschappij een ontwerpbeslissing op. De aanvrager wordt met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van de ontwerpbeslissing.

§ 3. De ontwerpbeslissing bevat het voorstel van gebruikerscompensatie en vermeldt uitdrukkelijk de berekening.

§ 4. De aanvrager die de ontwerpbeslissing betwist, kan daartegen een bezwaar indienen met een beveiligde zending bij de centrale directie van de Vlaamse Landmaatschappij binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst van de beveiligde zending waarin hij op de hoogte wordt gebracht van de ontwerpbeslissing.

§ 5. De aanvrager wordt met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van de definitieve beslissing van de Vlaamse Landmaatschappij binnen een termijn van vier maanden nadat de bezwaartermijn is verstreken.

§ 6. Binnen zes maanden nadat de aanvrager op de hoogte is gebracht van de definitieve beslissing, wordt de gebruikerscompensatie, als die wordt toegekend en als er kredieten beschikbaar zijn gesteld, uitgekeerd door de Vlaamse Landmaatschappij.

**Art. 5.** De Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeheer, zijn, ieder wat hem of haar betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 24 juli 2009.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,  
Landbouw en Plattelandsbeleid,  
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,  
J. SCHAUVLIEGE

—  
TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

F. 2009 — 3253

[C — 2009/35861]

**24 JUILLET 2009. — Arrêté du Gouvernement flamand portant exécution du décret du 27 mars 2009 établissant un cadre pour la compensation des usagers lors de modifications d'affectation, surimpressions et servitudes d'utilité publique**

Le Gouvernement flamand,

Vu le décret du 27 mars 2009 établissant un cadre pour la compensation des usagers lors de modifications d'affectation, surimpressions et

servitudes d'utilité publique, articles 7, deuxième alinéa, et 8;

Vu l'accord du Ministre flamand compétent pour les Finances et le Budget, donné le 14 mai 2009;

Vu l'avis 46.735/1 du Conseil d'Etat, rendu le 11 juin 2009, en application de l'article 84, § 1<sup>er</sup>, alinéa premier, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Ministre flamand de l'Economie, de la Politique extérieure, de l'Agriculture et la Ruralité, et du Ministre flamand de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,

Après délibération,

Arrête :

**Article 1<sup>er</sup>.** Dans le présent arrêté, on entend par :

1° le décret du 27 mars 2009 : le décret du 27 mars 2009 établissant un cadre pour la compensation des usagers lors de modifications d'affectation, surimpressions et servitudes d'utilité publique;

2° la mesure : la restriction d'utilisation suite à une modification d'affectation, visée à l'article 3, 2°, du décret du 27 mars 2009, les surimpressions, visées à l'article 3, 3°, du décret du 27 mars 2009, et les servitudes d'utilité publique imposées par le Gouvernement flamand, visées à l'article 5 du décret du 27 mars 2009;

**Art. 2.** § 1<sup>er</sup>. La compensation des usagers, visée à l'article 3, 7°, du décret du 27 mars 2009, est égale à la différence entre la valeur en moins financière d'une parcelle agricole après l'instauration de la mesure et la valeur en moins financière d'une parcelle agricole avant l'instauration de la mesure.

La valeur en moins financière d'une parcelle agricole est calculée en multipliant la valeur en moins financière par hectare, visée au § 2, par la superficie de la parcelle en ha, à laquelle la mesure s'applique.

§ 2. La valeur en moins financière par hectare est calculée comme suit :

1° pour une baisse de la valeur d'utilisation qui est inférieure ou égale à l'utilisation finale : la valeur en moins financière (euro/ha) = coûts de l'alternative (euro/ha) + [perte de jouissance (euro/ha) + perte de capital (euro/ha)] × la baisse de la valeur d'utilisation/consommation finale (pour cent);

2° pour une baisse de la valeur d'utilisation qui est supérieure à la consommation finale et inférieure à la cessation de l'utilisation : la valeur en moins financière (euro/ha) = [coûts de l'alternative (euro/ha) + [perte de jouissance (euro/ha) + perte de capital (euro/ha)] + différents postes de dégâts (euro/ha) × [baisse de la valeur d'utilisation (pour cent) – consommation finale (pour cent)] / [cessation de l'utilisation (pour cent) – consommation finale (pour cent)];

3° pour une baisse de la valeur d'utilisation qui est égale à ou supérieure à la cessation de l'utilisation : la valeur en moins financière (euro/ha) = perte de jouissance (euro/ha) + perte de capital (euro/ha) + différents postes de dégâts (euro/ha).

La compensation des usagers est fixée sur la base de l'aptitude de la parcelle pour la culture cultivée par rapport avec une parcelle agricole moyenne de la région. Lors de la détermination de la compensation des usagers, il est tenu compte de tous les facteurs pertinents, tels que le sol, la classe de drainage, le régime hydraulique, l'intensité de la culture et de l'entreprise, les restrictions d'utilisation réglementaires en vigueur telles que les normes de fertilisation, et la baisse de la valeur d'utilisation de la parcelle déjà octroyée. Il est également stipulé dans quelle mesure la culture cultivée peut être combinée avec la mesure. Pour l'application du présent alinéa, il faut entendre par culture cultivée la moyenne des cultures cultivées sur la parcelle par l'utilisateur pendant les quatre dernières années précédant l'instauration de la mesure sur la parcelle. Si la parcelle n'était pas utilisée par l'utilisateur pendant les quatre dernières années précédant l'instauration de la mesure sur la parcelle, il est uniquement tenu compte des cultures cultivées par l'utilisateur sur la parcelle concernée pendant la période d'utilisation de la parcelle par l'utilisateur.

La fixation de la valeur en moins financière par hectare est régie par les règles suivantes :

1° les coûts de l'alternative comprennent les coûts supplémentaires liés à la mesure alternative par rapport aux coûts de la méthode utilisée avant l'introduction du droit à la compensation des usagers.

2° la perte de jouissance s'élève à quatre fois le bénéfice semi-brut de la culture (euro/ha), le bénéfice semi-brut étant calculé conformément aux bases forfaitaires d'imposition du Code des Impôts sur les revenus;

3° par perte de capital on entend la perte d'animaux et de matériel, la perte de la superficie de la parcelle qui est reliée au siège d'exploitation, et la désaffectation de bâtiments, causé par l'instauration de la mesure à la parcelle (euro/ha);

4° par différents postes de dégâts on entend des postes qui ne sont pas repris à la perte de jouissance, notamment la perte des arrière-engrais, la perte des droits d'émissions d'éléments nutritionnels (euro/ha) et la perte des primes de production liées au terres, telles que les droits MTR et les primes aux vaches allaitantes;

5° par utilisation finale on entend la baisse de la valeur d'utilisation, l'utilisation agricole n'étant plus rendable. L'utilisation finale est déterminée par entreprise sur la base des cultures cultivées et leur superficie;

6° par cessation de l'utilisation on entend la baisse de la valeur d'utilisation; l'utilisation agricole sur la parcelle n'est plus possible. La cessation de l'utilisation est déterminée par entreprise sur la base des cultures cultivées et leur superficie;

§ 3. La compensation des usagers, visée au § 1<sup>er</sup>, comprend également une indemnité accordée pour les investissements non récupérables. Des investissements faits après la date du début de l'enquête publique sur l'instauration de la mesure à la parcelle ne sont pas éligibles à l'indemnisation.

§ 4. Le Ministre flamand, qui a l'agriculture et la pêche en mer dans ses attributions, peut arrêter les coûts de l'alternative et la baisse de la valeur d'utilisation après l'instauration de la mesure.

**Art. 3.** § 1<sup>er</sup>. La demande de compensation des utilisateurs, doit être transmise par envoi sécurisé, visé à l'article 3, 9° du décret du 27 mars 2009, à la division provinciale de la « Vlaamse Landmaatschappij » (Société terrienne flamande) où la plus grande partie de la parcelle est située, dans une période d'un an suivant l'entrée en vigueur de la mesure, visée à l'article 1<sup>er</sup>, 2°.

Lorsque l'utilisateur peut obtenir une indemnité sur la base de mécanismes d'indemnisation, autres qu'une compensation de l'utilisateur, mais qu'il n'obtient pas endéans un délai d'un an, le délai, visé au premier alinéa, ne prend effet qu'après le délai d'un an s'est écoulé.

Lorsque l'utilisateur obtient une indemnité sur la base d'un mécanisme d'indemnisation autre que la compensation de l'utilisateur, mais cette indemnité n'est pas satisfaisante, le délai d'un an ne prend effet qu'à partir du paiement de l'indemnité.

Les délais, visés aux §§ 1<sup>er</sup> à 3, prennent effet au plus tôt à la date de l'entrée en vigueur du présent arrêté.

§ 2. Lorsqu'il y a plusieurs utilisateurs, la demande doit être signée par tous les usagers, sauf si le demandeur présente une procuration par laquelle il reçoit l'ordre d'introduire la demande en son propre nom et au nom d'un autre demandeur.

§ 3. La demande doit comporter les documents suivants :

1° un plan indiquant la parcelle qui fait l'objet de la demande de compensation des usagers, et éventuellement un plan de situation ou une copie du plan des rues avec mention du nom de rue ou du toponyme habituel indiquant la parcelle, faisant l'objet de l'indemnité;

2° une attestation qu'au moment de l'entrée en vigueur du plan d'exécution spatial ou du plan d'aménagement, le demandeur est usager de la parcelle.

**Art. 4.** § 1<sup>er</sup>. La « Vlaamse Landmaatschappij » à laquelle la demande est envoyée, vérifie si l'utilisateur est éligible à une compensation des usagers, telle que visée à l'article 3, 7°, du décret du 27 mars 2009, et si toutes les pièces, visées à l'article 3, § 3, ont été transmises.

Si la demande est complète, le demandeur en est averti par écrit dans les trente jours de la réception de la demande.

Si tous les documents n'ont pas été remis, la demande est considérée comme incomplète. Le demandeur est informé des documents manquants dans les trente jours de la réception de la demande. Le demandeur remet les documents manquants dans les quinze jours par envoi sécurisé à la division provinciale de la « Vlaamse Landmaatschappij », visée à l'article 3, § 1<sup>er</sup>. Le demandeur est informé de la complétude de sa demande dans les quinze jours de la réception des documents manquants.

§ 2. Dans les quatre mois après que le demandeur a été informé de la complétude de la demande, la « Vlaamse Landmaatschappij » établit un projet de décision. Le demandeur est informé du projet de décision par envoi sécurisé.

§ 3. Le projet de décision comprend la proposition de la compensation des usagers et mentionne explicitement le calcul.

§ 4. Le demandeur qui conteste le projet de décision, peut introduire une réclamation par envoi sécurisé auprès de la direction centrale de la « Vlaamse Landmaatschappij » dans un délai de trente jours de la réception de l'envoi sécurisé dans lequel il est informé du projet de décision.

§ 5. Le demandeur est informé par envoi sécurisé de la décision définitive de la « Vlaamse Landmaatschappij » dans un délai de quatre mois après l'expiration du délai de réclamation.

§ 6. Dans les six mois après que le demandeur a été informé de la décision définitive, la compensation des usagers, si celle-ci est octroyée et si des crédits ont été mis à disposition, est versée par la « Vlaamse Landmaatschappij ».

**Art. 5.** Le Ministre flamand qui a l'agriculture dans ses attributions et la Ministre flamande qui a l'environnement et la politique de l'eau dans ses attributions, sont chargés, chacune en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 24 juillet 2009.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand, Ministre flamand de l'Economie, de la Politique extérieure,  
de l'Agriculture et de la Ruralité,

K. PEETERS

La Ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,

J. SCHAUVLIEGE

#### VLAAMSE OVERHEID

N. 2009 — 3254

[C — 2009/35888]

#### 4 SEPTEMBER 2009. — Besluit van de Vlaamse Regering tot erkenning van de master-na-masteropleiding master in de specialistische geneeskunde als nieuwe opleiding van de Vrije Universiteit Brussel

De Vlaamse Regering,

Gelet op het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, artikel 31, 14°, artikel 60septies, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, artikel 61, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004, 16 juni 2006 en 8 mei 2009, en artikel 62, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006 en 8 mei 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 betreffende de indiening van aanvragen voor nieuwe opleidingen in het hoger onderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2005 houdende de machtiging tot uitvoering en bekrachtiging van sommige regelingen van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie;

Gelet op het positieve advies van de Erkenningscommissie over de macrodoelmatigheid, gegeven op 30 mei 2008;

Gelet op het positieve toetsingsrapport van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie, vastgesteld op 14 juli 2009;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 18 augustus 2009;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel;

Na beraadslaging,

Besluit :

**Artikel 1.** De master-na-masteropleiding master in de specialistische geneeskunde wordt erkend als nieuwe opleiding van de Vrije Universiteit Brussel. De opleiding is ondergebracht in het studiegebied Geneeskunde. De studieduur van de opleiding bedraagt 120 studiepunten. De onderwijstaal is Nederlands. De opleiding kan met ingang van het academiejaar 2009-2010 georganiseerd worden.

**Art. 2.** De Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 4 september 2009.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

K. PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

P. SMET